

Hlas ženy: Cesta na vrchol
Šarlota Santini

Hlas ženy: Cesta na vrchol

Šarlota Santini

Z českého originálu Hlas ženy: Cesta na vrchol

Odpovědná redaktorka Jana Pátková

Grafická úprava Jana Pátková

Vydalo nakladatelství: Pátková Anna – Santini 8. 7. 2015

eknihysantini.cz

Vydání první

ISBN 978-80-88014-42-3 (pdf)

ISBN 978-80-88014-19-5 (epub)

ISBN 978-80-88014-74-4 (mobi)

Obsah

Lucka.....	7
Klárka.....	11
Honza.....	13
Verča.....	15
Lucka.....	19
Honza.....	24
Verča.....	27
Lucka.....	38
Verča.....	42
Honza.....	45
Lucka.....	48
Klárka.....	53
Honza.....	56
Verča.....	58
Lucka.....	60

1.

Lucka

Letos jaro začalo o dost dřív než obvykle. Je polovina března a teploty často překračují 16°C. Jak slunce hřeje, ptáčci zpívají, tak mě to často vybízí k procházkám. S Davidem se vídáme dost sporadicky. Často se vůbec neozve, a když slíbí, že přijde, tak prostě nepřijde. Dvakrát se stalo, že jsem skejsla ve velmi nudné společnosti a čekala na něj až do rána a nakonec nepřišel. Cestu domů jsem vždy probřečela. Pořád jsem si říkala, že se ho nedokážu vzdát, protože by mi chybělo to, jak si rozumíme. Občas ke mně skutečně i dorazí a pak spolu koukáme na filmy. S ním je to jako jízda na horské dráze. Mluvíme spolu, píšeme si, vidíme se často. Pak máme období, kdy se líbáme a pomalu to směřuje k sexu. Pak mi ale ublíží a já ho vyřadím z přátel na facebooku. Potom mi ale chybí, tak se zase usmíjíme. Absolvovala jsem pár schůzek s

několika muži, ale nikam to nevedlo. Bohužel pořád miluju Davida a moje srdce to snáší čím dál hůř. Do toho mi napsal, že potřebuje být nějaký čas sám a že se se mnou nechce ani vídat, ani si psát. Je to tak 14 dní, co jsem se začala hroutit. Najednou jsem nemohla už dál, začala jsem se sypat, pořád jen pláču. Možná to byl ten impuls, kdy nastalo celé moje nervové zhroucení. Minulý víkend jsem to už nevydržela a jela k rodičům. Konečně jsme se spolu usmířili. Trochu se mi ulevilo, ale všechno trápení tím neodeznělo. V neděli po návratu jsem se sešla s Klárkou v baru. Jen tak jsem to prubla a napsala jsem Davidovi, ať se za námi staví. Ani jsem neočekávala, že přijde. Mile mě pak překvapilo, když přišel. Klárka nás nechala o samotě, abychom si promluvili. David mi řekl, že má pocit, že jsem na něj tlačila po tom, co mi napsal, že chce být sám, když jsem mu občas napsala. A já začala brečet a řekla mu, že jsem měla strach, že jsem ho ztratila. Objal mě a utěšoval mě, že tak to není. Vypadalo to, že vše jsme si vyjasnili. Neměl tušení, že jsem na tom psychicky tak špatně. Řekl mi, že kdybych ho potřebovala, že mám napsat a on za mnou přijde. Cítila jsem k němu naprostou důvěru. Není moc lidí na světě, před kterými bych ukázala svoje slzy. V současné době je to jen Honza a teď David. Musím někoho opravdu milovat nebo mu naprosto důvěřovat, abych před ním brečela.

Ten večer jsme se také domluvili s Klárkou, že si společně všichni tři u mě pustíme filmy podle Prachetta. David mě doprovodil domů až ve čtyři ráno. Když jsem doma řekla Honzovi o našem filmovém plánu, tak se rozhodl k nám přidat. Dopadlo to tak, že Klárka měla přijít už po obědě a ve třech jsme se měli koukat na Barvu kouzel. David se mohl přidat až večer a to už měla být Klárka s Honzou na oslavě narozenin. Davidovi nevadilo, že spolu budeme sami. V sobotu jsem mu navrhla, že by mohl vzít kytaru, protože dorazí kamarádi a hrálo by se. Napsal mi, že má chuť na klidnější večer, ať si to užiju. Odepsala jsem několik zpráv, že jsem změnila plány

ještě než odepsal, ty kamarády jsem zrušila, platí původní filmový večer a taky, že nechci být sama doma. David neodepsal a ani nepřišel. Neozval se ani po tom, co jsem mu napsala, že ho potřebuju. Včerejší večer jsem celý probřečela. Nezajímalo ho ani to, když jsem mu napsala, že mi ublížil. A v ten moment se ve mně cosi zlomilo. Uvědomila jsem si, že ten člověk mi stále ubližuje a já už ho nikdy nesmím vidět.

V životě se stále dějí změny. S Hankou jsem se přestala kamarádit po mnoha letech. V jeden večer asi tak před měsícem jsme byli v našem oblíbeném baru. Opila se a vyjela po Davidovi a nabídla sex Pepovi, se kterým jsem v té době randila. Pepa s ní odešel a já s oběma skončila.

Klárka si uvědomila, že miluje Honzu, ale ten už jí nevěří. Honza se po jejich rozchodu proměnil ze dne na den. Má loveckou sezónu, vyspí se se vším, co před ním neuteče na strom.

Kaťa se odstěhovala k Petrovi i s dětmi.

Mára se odstěhoval do Paříže. Rozhodl se začít znova někde jinde.

Pokud jde o mě, je opět čas, vzít svůj život do vlastních rukou. David mě měl něčemu naučit. Třeba měla Káťa pravdu, když mi onehdy řekla, že mě David změnil. Ondra předtím mi ukázal, co mě dělá šťastnou a tak jsem věděla, co dál hledat. Než jsem se vdala, byla jsem hodně na mužské, nespala jsem ale s každým. Musela jsem mít stále v hlavě nějakého rytíře. Holky na mně obdivovali, že pokud to s někým nebylo ono, nebo to nevyšlo tak, jak jsem chtěla, tak jsem to logicky zvážila a změnila kurz. Většinou nějakým novým objevem. Když to nevyšlo s Davidem, snažila jsem se opět vrátit do starých kolejí a začít zase randit. Jenže jsem se opravdu hodně změnila a nic nefunguje, tak jako předtím. Davida prostě nedokážu nikým jiným zalepit. Proto jsem se zhroutila. Ale i když mě to bolí, musí jít opravdu dál. Pochopila jsem, že

tomu člověku na mně doopravdy nezáleží. Mám pocit, jako by přede mnou skrýval nějaké tajemství. Odhalovat ho už nebudu. Rozhodla jsem se změnit kurz svého života. Žádné další schůzky, nijak by mi v tuto chvíli nepomohly.

Je čas začít si plnit své sny. Musím se konečně začít soustředit na přeprogramování myšlení a nenechat se rozptylovat žádnými muži. Moje pozitivní myšlení všechno změní. Svůj život jsem doteď proměnila dost, ale nestačí to. Konečně dopíšu knihu, na které pracuji ve volném čase už půl roku. Už mnoho let chci být spisovatelka a žít se tím.

2.

Klárka

Ničí mě neustále mučivé myšlenky na Honzu a pocit viny. Až pozdě jsem si uvědomila, co je láska. Hledala jsem to u Máry zbytečně. S Honzou jsem sama sebou. Zachoval se báječně. Který chlap by to vůbec dokázal? Cítím, že i on mě má pořád rád, ale už mi nevěří. Já si uvědomuji, že si to plně zasloužím. Trápí mě ale, že občas po mě chce, abych mu hrála přítelkyni, když se chce zbavit nějaké holky. Pro mě to ale není hra. Přála bych si zase s ním chodit. Z téhle deprese mi může pomoci jedině Lucka. Ostatní moje kamarádky jsou v tomhle směru nepoužitelné. Jedna mě nikdy nevyslechne a mele jen o svých problémech a druhá má před svatbou. Co teď potřebuji, je pochopit vnitřní smysl a obrátit tuhle svoji negaci. Píšu tedy Lucce, jestli nezajdeme na pivo. Domlouváme se rovnou na

večer. Víím, že s Davidem už přes týden nemluví. Chybí jí, ale věří, že se rozhodla správně. Akorát o tom nechce mluvit. Myslím, že ten David je pěkněj trouba. Mezi nimi očividně něco je, ale on je pořád tak trochu v zajetí své bývalé, která ho pustila k vodě už před rokem. Podle mě má prostě strach z nového vztahu. Dlouho jsem věřila, že nakonec budou spolu. Málodky se pletu, ale jak je vidno, stává se to.

Na osmou dorážím do Podkovy. Lucka už tam čeká. Vidím ji, jak si objednává u moc pohledného čišníka. Lucku to ale nechává naprosto chladnou. Jakmile si mě všimne, vstane a obejme mě.

„Tak Rorynko, copak ti je?“ už několik měsíců si říkáme Rory a Lorelai. Ona je jako moje sestra a mamka v jednom. Ono asi pro kdekoho, protože Honza jí říká ségro – máma.

Nejdřív jí naznačím, že si nejdříve taky objednáím. Jakmile už držím v ruce pivo a poprvé z něj upiji, tak už ze sebe sypu všechno svoje trápení.

Lucka se potom chvíli odmlčí a pak spustí:

„Zlatíčko, chápu, že se k tobě Honza bojí vrátit. Hodně ho to zasáhlo. Pravda je, že se teď léčí na modelkách. Myslím, že pro tebe to ale byla zajímavá lekce, kterou sis musela projít. Už snad chápeš, že láska není chtít něco, co nemůžeš mít. Jednou potkáš toho pravého a už nezopakuješ to, co jsi udělala teď. Život je plný lekcí. Ač se ti to nemusí líbit, právě ty nejbolestnější, nás nejvíce formují jako osobnosti. Teď tomu možná nevěříš, ale na Honzu nakonec zapomeneš a jednou budeš vděčná, že si znovu nezničíš štěstí. A bude to někdo, s kým to bude opravdu důležité. Vždyť si vzpomeň, Honza ani neprošel jediným tvým testem. Ten pravej to zvládne. Uvidíš.“ pak se chvíli odmlčí a dodá: „Jen David prošel všemi těmi testy. No jo no.“

Cestou domů přemýšlím o tom, co mi Lucka řekla. Začíná mě naplňovat silný pocit uvědomění.

3.

Honza

Probouzím se a objímám studené tělo. Jak by pro mě nebylo studené, když patří holce, kterou nemiluju. S Markétou spím celkem pravidelně. Je to dobrá kamarádka, ale láska to opravdu není. Dokonce ani pro ni ne. Oběma nám to svým způsobem vyhovuje. Ona stále žije s bývalým přítelem, takže ani vztah nehledá. Já už si ale začínám uvědomovat, že mi láska chybí. Ani kýble zmrzliny nepomáhají. Poslední dobou mě nic prostě nebaví. Ani focení, ani hraní na kytaru. Potřeboval bych nějaký impuls. Před dvěma dny jsem vedl s Luckou takový rozhovor. Řekla mi, že člověk má za života vytvořit svůj opus, být tím nejlepším člověkem, kterým být může. Dát světu to, co mu může dát jen on. Být tvůrčí.